

Storbritanniens hemmelige UFO-filer på Viasat Explorer

Tv-udsendelsen »Storbritanniens hemmelige UFO-filer« afslører, hvad der skete, da en ufo angiveligt fløj ind i engelsk luftrum. I tv-udsendelsen møder vi manden, der stod i spidsen for efterforskningen, Nick Pope.

Trekantet UFO

31. marts 1993: Et fartøj af ukendt oprindelse flyver ind i britisk luftrum. Militærfolk, politimænd og hundredvis af civile sender rapporter til det britiske forsvarsministerium om observationer af en ufo. De mange vidneudsagn får den britiske og amerikanske regering til at bryde protokollen. I stedet for at hemmeligholde den ellers strengt fortrolige efterforskning satte USA's og Englands regeringer gang i en af de mest omfattende undersøgelser af ufoer nogensinde. Efterforskningen brød sikkerhedsrutiner og lod for første gange almindelige mennesker få indsigt i det ellers så hemmelighedsfulde britiske forsvarsministerium.

Hvad, der blev observeret den dag i marts 1993, var et gigantisk, sort trekantet objekt. Det var flere

hundrede meter i diameter. Så stor som to Concorde-fly tilsammen med et meget skarpt lys. Ufoen bevægede sig over England, tæt på jorden.

Nick Pope i det britiske forsvarsministeriums ufo-arkiv.

Til tider svævede den blot, men den kunne også flyve hurtigere end noget kendt luftfartøj, uden støj. Nogle vidner mener også, at den sendte en smal lysstråle ned mod jorden, og at de hørte en meget lav brummen. Den blev observeret i næsten fem timer - og objektet passerede to militære flyvebaser, RAF Cosford og RAF Shawbury.

Seerne får et enestående indblik i sagen ved brug af forsvarsministeriets arkiver, som tv-holdet fik adgang til, og gennem et interview med Nick Pope, manden som stod i spidsen for det britiske forsvarsministeriums ufo-efterforskning på det givne tidspunkt.

Tv-udsendelsen vises søndag den 25. marts 2007 kl. 17.00 - kun på Viasat Explorer.

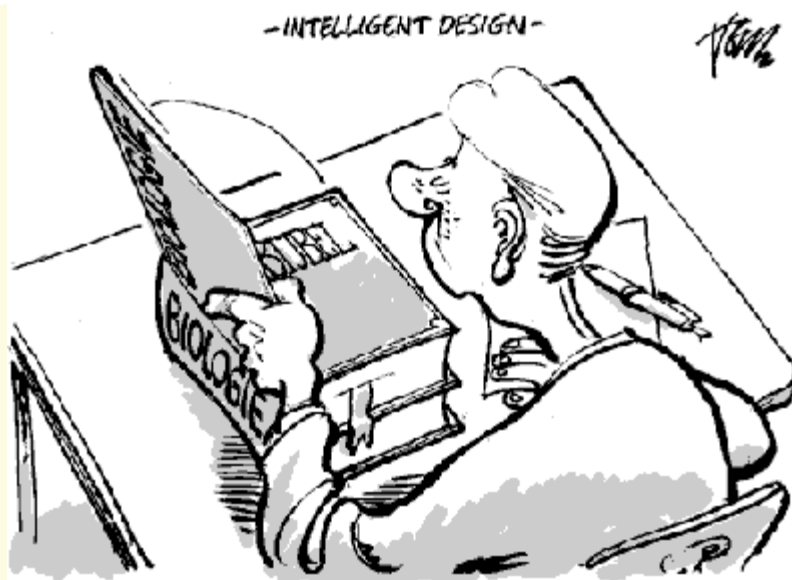
Nick Pope blev i 1985 ansat i det britiske forsvarsministerium, hvor han fra 1991 til 1994 var ansvarlig for deres hemmelige undersøgelser af ufo-observationer i England. Dette ændrede totalt hans opfattelse af ufoer! Hør Nick Pope fortælle om sin tid med Englands X-files på SUFOI's 50 års jubilæumskonference den 10. november 2007. Læs mere på: <http://www.ufo.dk/artikler/aktiv-dk/50aar-dk.php>

SETI og Intelligent Design

Af Seth Shostak, SETI Instituttet

Hvis du er en stor fan af »Cheers« (»Samt bar«), husker du sikkert episoden, hvor Cliff, postbudet der hverken lader sne, regn eller nattemørket komme i vejen for sin faste øl-runde, forklarer til Norm, at han har fundet en kartoffel, der ligner Nixons hoved.

Dette kunne være et forbløffende eksempel på kartofler, der søger at udtrykke deres politiske synspunkter, men Norm er ikke imponeret. At finde bevis på kompleksitet (Nixons ansigtstræk) i et naturligt kartoffelbed og udlede en bevidst magisk mekanisme bag det hele, ville være et spring fra det tvivlsomme til det guddommelige, og i dette tilfælde finder Norm det uberettiget.

Cliff ville dog finde nogen sympati blandt fortalernes for Intelligent Design (ID), hvis forsøg på at påvirke skolernes naturvidenskabelige læseplaner - især i USA - bliver ved med at sluge store mængder trykssvære i aviserne 1). Som bekendt bruger disse mennesker en tilsvarende logik til at postulere en „designer“ bag sådanne biologiske konstruktioner som DNA eller det menneskelige øje. Genstandenes tilsyneladende kompleksitet bliver fremlagt som bevis på en bevidst konstruktion af en ukendt skaber, der formodentlig har sin oprindelse uden for selve universet.

Hvad mange læsere ikke ved er, at SETI forskningen er blevet brugt som støtte for påstanden om Intelligent Design.

Dette sker på følgende måde: Når ID-fortalerne postulerer, at DNA - en kompleks molekylær enhed - er solidt bevismateriale for en designer, er de fleste forskere ikke overbeviste. De fremfører, at strukturen af dette biologiske bygningsværk er resultatet af selvorganisering via evolution, og ikke et velovervejet ingeniørarbejde. DNA - vil forskerne protestere - er ikke en mere bevidst frembringelse end Jupiters store, røde plet. Organiseret kompleksitet er med andre ord ikke nok til at indebære design.

Men tilhængerne af Intelligent Design gør indsigelser. De henviser til SETI og siger, at „ved modtagelsen af et komplekst radiosignal fra rummet vil SETI-forskere hævde, at det er et bevis på, at intelligent liv eksisterer i nærheden af en fjern stjerne. Så er deres forskning ikke meget lig vores egen måde at argumentere på - et klokkeklart eksempel på, at kompleksitet implicerer intelligens og bevidst design?“ Og SETI-forskerne, vil ID-tilhængerne fremføre, er jo ellers alment accepteret som videnskabelige.

Hvis ID-tilhængere ikke får lov til at komme med påstande om Intelligent Design, når de peger på DNA, hvordan kan vi forvente at bevise Intelligent Design på basis af et kompleks radiosignal? Det er sandt, at SETI er anerkendt af den videnskabelige verden, men er det alene, fordi vi ikke antyder, at stemmen bag mikrofonen kunne være Guds?

Den 25. februar 1979 tog »Voyager 1« dette dramatiske foto af Jupiters Røde Plet, da rumsonden var 9,2 millioner km fra planeten.

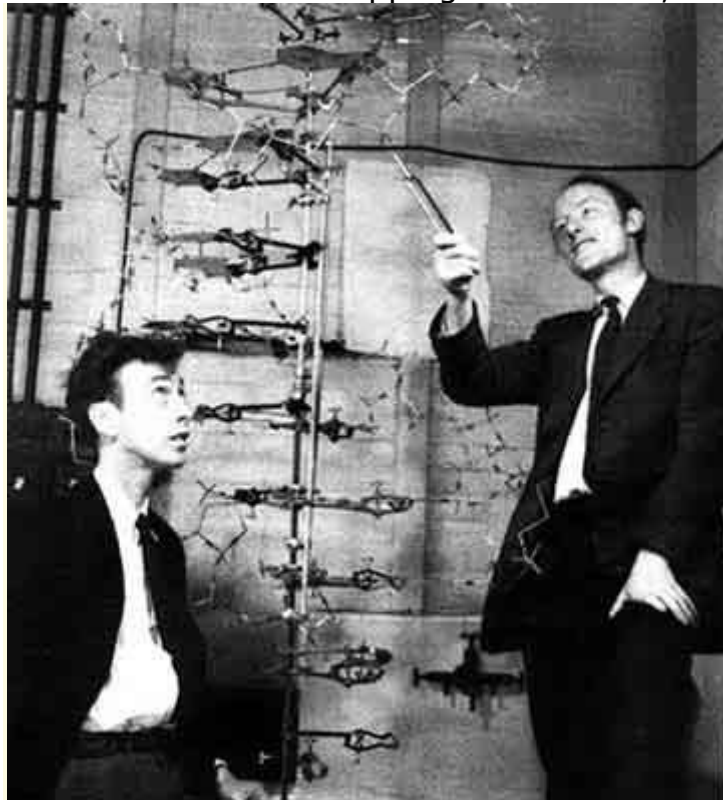
(Foto: NASA)

Simple signaler

Faktisk forholder det sig sådan, at de signaler, som SETI-forskere i dag søger efter, ikke er komplekse, sådan som ID fortalere antager. Vi leder ikke efter indviklede kodede meddelelser, matematiske serier eller en alien version af »I Love Lucy«. Vores instrumenter er stort set ikke følsomme over for modulation - eller et budskab - som fx kunne rummes i en ikke-jordisk radioudsendelse. Et SETI-radiosignal af den type, som vi rent faktisk kunne finde, ville være en vedvarende fløjten (en lyd man også kan høre på almindelige radioer, især på kortbølge).

Sådan et simpelt fænomen synes at mangle næsten enhver grad af struktur, men hvis det stammer fra en planet, ville vi se en periodisk Doppler-effekt, efterhånden som den planet, senderen befinder sig på, roterer og bevæger sig i sin bane.

Og alligevel vil vi sige, at hvor vi finder et sådant signal, kan vi med rimelig sikkerhed konkludere, at der er intelligens bag det. Det lyder, som om dette styrker argumentet fra tilhængerne af ID. Det signal, vi søger, kan dårligt kaldes komplekst, men alligevel vil vi sige, at vi har fundet ikke-jordiske væsner. Hvis vi kan slippe godt fra dette, hvorfor kan de så ikke?

James Watson og Francis Crick ved en model af DNA-molekylet. I 1953 opdagede de, at DNA er en dobbeltskrue og bærer det arvelige grundmateriale. Watson og Crick modtog i 1962 Nobelprisen i medicin.

(Foto: A. Barrington Brown/Science Source/Photoresearchers)

Se blot på pulsarer - stjernelignende objekter, som sender lysglimt og radiobølger ud i rummet med imponerende regelmæssighed. Pulsarer fik kortvarigt øgenavnet LGM (Little Green Men = Små Grønne Mænd), da de blev opdaget i 1967. Naturligvis har disse små mænd ikke meget at meddele. Regelmæssige impulser overfører ikke mere information end et urs tik-tak. Men det afgørende er noget helt andet: udelighed. Pulsarer blinker over hele spektret. Ligegyldigt hvordan man indstiller radioteleskopet, så kan pulsarerne høres. Dette er et dårligt design, for hvis impulserne skulle være beregnet til at overføre en eller anden form for information, så ville det være umådeligt mere effektivt (set ud fra forbruget af energi) at begrænse signalet til en smal båndbredde. Selv de mest effektive naturlige radiosendere, interstellare skyer af gas, kendt som masers, er ødsle. Deres konstante signal spreder sig over flere hundrede gange den båndbredde, som de signaler SETI søger efter.

Forestil dig de lyse refleksioner fra Victoriasøen, som opstår, når Solen skinner i den, og antag at de ses fra stor afstand. De ville svare til pulsar-signalene: yderst regelmæssige (et hver 24 timer) og synlige i den foretrukne afstand, men de ville optage en stor del af det optiske spektrum. De er ikke ret gode som redskaber til at overføre nogen information.

Fordi bevisets troværdighed ikke er baseret på dets kompleksitet. Hvis SETI engang bekendtgør, at vi ikke er alene, fordi der er opfanget et signal, så vil det være på basis af dets kunstighed. Et uendeligt sinus-signal - en meget simpel tone - er ikke kompleks, men kunstigt frembragt. Sådan en tone synes simpel hen ikke at blive frembragt af nogen naturlig astrofysisk proces. Og yderligere er den anderledes fra anden radioudstråling produceret af kosmos ved, at et sådant signal mangler al det vedhæng, som naturen altid synes at tilføje - fx DNA's støj og overflødige elementer 2).

Se blot på pulsarer - stjernelignende objekter, som sender lysglimt og radiobølger ud i rummet med imponerende regelmæssighed. Pulsarer fik kortvarigt øgenavnet LGM (Little Green Men = Små Grønne Mænd), da de blev opdaget i 1967. Naturligvis har disse små mænd ikke meget at meddele. Regelmæssige impulser overfører ikke mere information end et urs tik-tak. Men det afgørende er noget helt andet: udelighed. Pulsarer blinker over hele spektret. Ligegyldigt hvordan man indstiller radioteleskopet, så kan pulsarerne høres. Dette er et dårligt design, for hvis impulserne skulle være beregnet til at overføre en eller anden form for information, så ville det være umådeligt mere effektivt (set ud fra forbruget af energi) at begrænse signalet til en smal båndbredde. Selv de mest effektive naturlige radiosendere, interstellare skyer af gas, kendt som masers, er ødsle. Deres konstante signal spreder sig over flere hundrede gange den båndbredde, som de signaler SETI søger efter.

Lyn er et andet eksempel. De frembringer impulser af både lys og radiobølger, men de er spredt over hele det elektromagnetiske spektrum. Denne form for dårligt ingeniørarbejde kan hurtigt genkendes og tillægges naturen. Naturen synes i øvrigt ikke fornærmet over dette.

Støj, overfløddighed og ineffektivitet karakteriserer astrofysiske signaler. De synes også at karakterisere celler og søløver. Deres biologiske konstruktion rummer en masse overflødige og irrelevante elementer og er langt fra at være bygget og fungere optimalt. De fremviser også mange andre ting, som enten modvirker hinanden eller er forhistoriske levn.

Så det er én pointe: De signaler, SETI søger, er virkelig ikke som andre eksempler taget fra opslagsbogen over komplekse, astrofysiske fænomener. Det taler for, at de er kunstigt skabte.

(Foto: SETI League)

De rette omgivelser

Der er et andet kendetegn for den kunstighed, som vi søger efter i SETI-signaler, og det er sammenhængen (konteksten). Hvor er signalet fundet? Vores søgen koncentrerer sig ofte om nærliggende, sol lignende stjernesystemer - den type astronomiske lokaliteter, som vi anser for at være de mest sandsynlige steder at finde Jord-lignende planeter med flydende vand. Det er dér, vi håber at finde et signal. Solsystemerne består af varmt plasma (stjerner), kolde kulbrinte-gasser (store planeter) og kolde klipper (små

planeter). Disse frembringer ikke, hverken i teorien eller igennem observationer, ensfarvede signaler, som de sender ud i rummet med en styrke på ti milliarder watt eller mere - den type signaler vi søger efter i SETI-eksperimenterne. Det er svært at forestille sig, hvordan de skulle kunne gøre det, og observationer bekræfter, at det ikke synes at være en egenskab ved dem.

Sammenhængen er vigtig, enormt vigtig. Forestil dig, at vi opdagede en gigantisk grøn firkant i et af disse nærliggende solsystemer. Det ville helt sikkert opfylde kravet om kunstighed. Men et kvadrat er ikke specielt komplekst. Kun det, at det findes i et solsystem, gør dets minimale kompleksitet til et tegn på intelligens.

I arkæologien er sammenhæng grundlaget for mange opdagelser, som tilskrives intelligens. Hvis jeg finder en sten, som er formet på en sådan måde, at den har en skarp kant, og opdagelsen gøres i en hule, forledes jeg til at tro, at dette redskab er blevet brugt af fjerne, ildelugtende og lodne forfædre. Det er sammenhængen med hulen, som gør denne antagelse langt mere sandsynlig end alternativet: at det er tilfældig erosion og spaltning af stenen, som har resulteret i denne nyttige geometri.

Kort fortalt, så begår fortalene for Intelligent Design to fejl, når de hævder, at SETI-projektet har logiske paralleller til deres eget projekt. For det første antager de, at vi søger efter meddelelser, og bedømmer vore opdagelser på basis af signalets indhold, hvad enten vi forstår det eller ej. Det er hovedsageligt en teknisk misforståelse. Men deres anden antagelse, udledt af den første, at kompleksitet skulle medføre intelligens, er også forkert. Vi søger noget kunstigt skabt, et organiseret og optimeret signal fra et astronomisk miljø, hvor dette eller lignende signaler ikke burde forventes - altså meget begrænset kompleksitet fundet ude af sammenhæng. Dette kan ganske klart ikke sammenlignes med at betragte DNA's kemiske opbygning og deraf konkludere, at det er en overnaturlig biokemikers værk.

Noter:

1) Fortalerne for Intelligent Design findes især blandt kristne fundamentalister i USA. De hævder, at livet er så komplekst, at der må stå en intelligent designer bag, altså Gud. De har især forsøgt at presse skoler til at undervise i ID parallelt med evolutionsteorien.

2) DNA indeholder mange inaktive elementer, som kun udgør overflødigt fyldstof. Hele 99 % af det menneskelige genom består af sådanne elementer.

Kilde:

www.space.com/ Peder Schultz & -for

Artiklen har været bragt i tidsskriftet UFO-Nyt.

Send ufo-mail til familie, venner og bekendte!

Synes du, at ufo-mail er spændende oplysninger og interessant læsning, så send denne ufo-mail videre til din familie, dine venner og bekendte.

Så har de også muligheden for at modtage ufo-mail gratis og uforpligtende, når der sker noget nyt:

Danske og udenlandske observationer eller fotografier, aktuelle himmelfænomener og spændende tilbud på ufo-materialer.